

4

1666/VII/15

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φφ 158v-159r

**Απόφαση. Εξύβριση, σωματικές βλάβες,
απόπειρα βαριάς σωματικής βλάβης.**

^{5/} Ὑπόμνημα ε'.

^{6/} Περὶ τοῦ Τζότζου τοῦ Τζοχα<ν>τάρη, ὁποῦ εὐγα-^{7/}λεν Σπαθὶ καταπάνω τοῦ Σαράντη.

^{8/} || 185.¹ || Ἐν ἔτει 1666. Ἰουλίου 15. ἐπὶ τῆς Προεδρίας ^{9/} τοῦ κὺρ Θανάση Ἰωάννου Λακούδη. Ἐζήτησεν Κρί-^{10/}σιν ὁ Κῶστας Σαράντη μὲ τὸν Τζότζο τὸν Τζοχαντάρη ^{11/} λέγωντας ὁ Κῶστας Σαράντη, πῶς ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν ^{12/} Προύσσαν εἰς τὸ μέρος τοῦ Μιχαηλίου, εἶχεν ὁ Κῶν-^{13/}στας ἕναν σαμαρᾶν σκιαζάρικον, καὶ ὁ Τζοχαντάρης εἶ-^{14/}χεν μίαν Καμπάναν εἰς τὸν Σαμαράν του, καὶ ὁ Σαμαρᾶς ^{15/} τοῦ Κῶστα ἐσκιάζονταν, καὶ τοῦ εἶπεν νὰ τὴν εὐγάλη μί-^{16/}αν φορὰν, καὶ δεύτερον, καὶ δὲν τὴν εὐγαλεν, καὶ ὁ Κῶστας ^{17/} ὕβρισε τὸ παιδί, καὶ ὁ Τζοχαντάρης εἶχεν ἕνα Τουφέκι ^{18/} τοῦ Κῶστα εἰς τὰ χέρι-άτου, καὶ τὸ ἔρριξε κάτω, καὶ ὁ ^{19/} Κῶστας ὕβρισέτον, καὶ ὁ Τζοχαντάρης ἔρριξε τὸν μπαλ-^{20/}τᾶν, καὶ τὸν ἔδωκεν, καὶ ἔτση ὕβρισθηκαν, Τὸ ὅποιον καὶ ^{21/} ὁ Τζοχαντάρης δὲν ἀρν<ι>έται, μόνον σιμᾶ πάλιν εὐγαλε ^{22/} καὶ σπαθὶ εἰς τὸν Κῶσταν ἀπάνω νὰ τὸν κόψη, ὡς καθὼς ^{23/} {τὸ} // τό ἐμαρτύρησαν καὶ οἱ μάρτυρες, Θόδωρος Μελενι-|| φύλλ. || ^{2/}κιώτης, καὶ δεύτερον ὁ Χρήστος ὁ Μπουγιουκλῆς, καὶ ^{3/} κατὰ τὸ Δέσημον τῶν ἀπερασμένων Γερόντων, νὰ ^{4/} ἔχη ὁ Τζότζος ὁ Τζοχαντάρης νὰ δίδῃ γκλώμπαν ^{5/} F 200. Καὶ ἐγράφη τοῦτο εἰς τὸ τέλος τοῦ Κώδικ(ος).

στ. 11-21 Πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν την αμοιβαία εξύβριση των διαδίκων και την πρόκληση σωματικής βλάβης. Η εξύβριση από τον «εγκαλούντα» του μαθητευόμενου ή υπαλλήλου που φρόντιζε τα άλογα² φαίνεται ότι συνιστά προσβολή στο πρόσωπο του εργοδότη του, ο οποίος αντιδρά βίαια.

στ. 21-2[φ 159r] Απόπειρα προκλήσεως βαριάς σωματικής βλάβης στη διάρκεια εμπορικού ταξιδιού.

στ. 3-4 Η εξαιρετικά υψηλή χρηματική ποινή προβλέπεται σε προγενέστερο θέσπισμα, που στοιχειοθετεί αυτήν ακριβώς την αντικειμενική υπόσταση³.

1. Η παραπομπή στη σ. 185 (με την αρχική αρίθμηση του πρώτου συντάκτη Πάνου Ιωάννου, η οποία σημειώνεται εδώ) είναι λανθασμένη, διότι στη σελίδα αυτή είναι καταχωρισμένες δύο σύντομες και άσχετες με το θέμα εγγραφές του έτους 1683.

2. Τα παιδιά στα άλογα βρίσκονταν, μισθολογικά, σε καλύτερη ίσως θέση από τους άλλους μαθητευόμενους, διότι έπρεπε να είναι πιο έμπιστοι και διέτρεχαν τους κινδύνους του ταξιδιού σε απομακρυσμένες περιοχές. Πρβλ. σχετικά Θ. 8(1648), 22(1666) § 9 (ΕΚΣ, σσ. 272, 289).
3. Θ. 6(1639), ό.π., σσ. 270-271.

5

1673/-/-

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 159r

Πρακτικό. Δωρεά προς την Κ υπέρ του ναού της.

^{6/} Ὑπόμνημα ς΄.

^{7/} Ἐν ἔτει 1673. Προτιμεύοντ(ος) ἐν τῇ Κομπανία τοῦ κῦρ || 182. || ^{8/} Καλογιάννη Πάτερ, καὶ ἐφημερεύοντ(ος) τοῦ Πανοσιωτά-^{9/} του ἐν Ἱερομονάχοις π(απ)ὰ κῦρ Λαυρεντίου Ἱεροσολυμίτου ^{10/} ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν εἰς Κάστρον Σιμπῖνι συναυλιζομέ-^{11/} νων Πραγματευτῶν, ὁ κῦρ Θεοδωρῆς μακαρίτη Παγούνη ^{12/} ἀπὸ Ῥαχωβίτζαν, ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως καὶ διὰ ψυχι-^{13/} κήντου σωτηρίαν, ἐδώρησεν εἰς τὴν μεγάλην μέσην ἓνα ^{14/} Ποτήριον ἀργυρὸν, διὰ νὰ ἱεουργᾷ ὁ τυχὼν Ἐφημέρι(ος) ^{15/} ἕως τέλους ἀναμέσον τῶν Πραγματευτῶν, θύωντας τὸν ἁ-^{16/} μνὸν τοῦ θεοῦ ἔσωθεν. καὶ ἐγράφη εἰς ἐνθύμησιν.

στ. 12-13 «ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως καὶ διὰ ψυχικὴν τοῦ σωτηρίαν»: δηλώνουν τα απαραίτητα στοιχεία –βούληση και σκοπό– της ἐγκυρης δικαιοπραξίας.

στ. 13 «μεγάλην μέσην»: ο ὅρος δηλώνει την Κ¹.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 137-138.

6

1760/XII/27

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φφ 160r-161v

Πρακτικό. Διάφορες δωρεές και κληροδοτήματα προς την Κ και τον ναό της.

^{10/} Ὑπόμνημα η΄.

^{11/} Εἰς τοὺς 1690. μηνὶ Ἰαννουαρίῳ Πρώτῃ. Ἐδῶ γράφο-^{12/} μεν διὰ τὸν μακαρίτην μπασιὰν Στάδην Νικολάου π(απ)ὰ, ^{13/} κοινῶς Πόπ Στέφανον

